

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

V. In synodo ad celebrandum ordinationem coacta adesse debebant omnes Episcopi provinciæ, vel saltem tres ceteri enim consensum suum scripto dabant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

ret civium animos Episcoporum judicio, ejus
mentio omissa est in canonibus; relictâ inre-
rim consuetudine jam recepta de tractatu
electionis habendo cum clero & plebe ci-
vitatis. Ius itaque Episcoporum canone fir-
matum est. Quod pertinet ad populum,
consuetudini relictum est. Iudicium porrò,
cujus meminit synodus Laodicena, exerce-
cebatur in dispungendis eorum meritis qui
proponebantur vel à clero vel à populo ci-
vitatis, vel etiam à singulis Episcopis. quæ
discussio verbo juris ~~adñeas~~ dicitur. Pro-
nuntiatio verò illius judicij, quo renunzia-
batur antistes, dicebatur ~~z̄p̄f̄z̄s̄~~; ut apud
Gregorium Nazianzenum orat. xix. &
alibi.

V. Ceterum hæc synodus ex omnibus Episcopis provinciæ constare debebat, vel saltem ex tribus præsentibus, qui electionis negotium agebant, judicioque suo quis præficiendus esset decernebant. Quod obtinebat, quoniam absentes consensum scripto dabant rebus gerendis, & tres illi cum Metropolitanæ auctoritate omnia agebant; qua cessante, omnia fuissent irrita, ut docent canon Nicænus i. v. & vi. & canon xix. Antiocherus. Enimvero si dissidium aliquod inter Episcopos de præficienda persona disceprantes accideret, sententia plurimorum potior erat; quemadmodum dementit canon sextus Nicænus, & xix. Antiochenus.

V I. Synodus autem ista habebatur in civitate sedis vacantis, ut dixi, ne clerici & populus civitatis arcerentur à communione electionis: qui testimonium tamen ferre debebant de persona eligenda, & desideria sua proponere, repulsa quoque dare, si utilitatibus ecclesiastica id expediret. Testimonij ferendi ab aliquo necessitas insinuatitur à canone Laodiceno, qui præcipit probata per longum tempus conversationis viros ad episcopatum esse promovendos. quæ probatio rectè institui non poterat nisi adhibitis ex Ecclesia & plebe testibus.

C A P V T I V.

Synopsis.

I. Athanasij electio & ordinatio peracta est in synodo apud Alexandriam habita, iuxta postulationem civium. Probatur ex epistola encyclica Episcoporum Egypti, qua extat apud Athanasium.

II. Probatur item ex Athanasio electionem illic debere fieri ubi est copia cleri & populi presentis, id est, in civitate sedis vacantis.

III. Ex eo autem capite validè Constantium Imperatorem & Arrianos exagitat Athanasius, quod Gregorium sibi superposuissent ignorantis populo repug-

nanti, sequē expellērent populi gratissimum. Scribit ergo id tentari adversus Apostolorum traditionem & antiquos Ecclesiæ mores.

IV. Eandem canonum violationem in eadem causa Athanasij graviter Arrianis exprobriat Papa Julianus. Ex quo colligitur necessarium esse cleri populique consensum in constituendo Episcopo.

V. Tum, Episcopi institutionem à provincia Episcopis in ipsa Ecclesia fieri debere, & promovendum à clero ipsius Ecclesiae petendum.

V. I. Inicitur mentio epistole Concilij Nicensis ad Alexandrinos.

VII. Ex Constantini rescriptis patet quanam Episcoporum partes fuerint in electionibus, quanam vero plebis.

VIII. Eadem praxis confirmatur aliquot exemplis illustribus ex antiquitate.

I X. Probatur etiam ex controversia de episcopatu Ephesino, que agitata est in Concilio Chalcedonensi, Eusebius Episcopus Ancyranus in eodem Concilio dixit habendam provinciam synodum in civitate cui ordinandus est Episcopas.

X. Decretum siebat à Clericis & cibis; quo à Metropolitanu petebatur Episcopi ordinatio, aut eis qui à cibis designatus esset, aut alterius qui esset idonus, arbitrio Metropolitani cum sua synodo.

I. **S**E ne conjecturis solum niti videamus, utrumque probabimus illustribus exemplis electionum actarum post synodus Nicenam. Docebimus itaque & synodus habitam in civitate sedis vacantis ad electionem ordinationemque faciendam, & exploratam prius cleri atque populi sententiam.

Nullis poterat magis patere synodi Ni-
cænae sententia quam Ægyptiis Episcopis
qui paulò post peractum Concilium Atha-
nasium ordinarunt. Illi verò in sua encyclica,
quæ habetur in apologia secunda Athana-
sij, testantur omnem multitudinem popu-
lumque Ecclesiæ catholicæ in unum coa-
ctum, quasi in speciem unius corporis & ani-
mae, clamoribus vociferationibꝫque po-
stulaste Athanasium Ecclesiæ Episcopum da-
ri, idque publicis votis à Christo expetiisse,
nōsque ut faceremus, inquit illi, per multos
dies & noctes jurejurando obtestates fuissē; cùm
interea nec ipsi ab Ecclesiâ discederent, neque no-
bis discedendi facultatem permitterent. Infra:
Porrò quod nostrum plerique ipsum sub omnium
oculis exclamationibꝫque Episcopum crearint, nos
ipsi testes fide digniores sumus iis qui abfuerunt
& mentiuntur. ὅπις πᾶν οὐ πάθεις Επίσκοπος δὲ λαὸς τὸ^τ
καθολικὸν σκηνοῦσαν ἀπερ εἴ μας φύγεις Καθο-
λικος απελαύνοντες αἰρέσων, οὐχ εξ οὐδεὶς τοις
Αἴρεσιν ἐπιστοποῖ τὴν σκηνοῦσαν. τοῦτο μήδοτο
δημοσια, τῷ Χειρῷ, Καὶ τοῦ Ιονίας ἀρχῆς ποιεῖ
εἰπεις ιησοῦς Κύριος, μήτε μόνον τὸ σκηνοῦσαν αἴρεσιν, μήτε ημας θεοῦ τοὺς αἴ-
ρεσαν. Mox: ὅπις πλειονες ιησοῦς αὐτὸν ἐξαποδ-
ηνοντες ὑπὸ τοῖς πάντοις οἱ θεοῖς Εβοαις, μαρτυρε-
πάλιν ιησοῦς αἴροντο τοὺς κόπιντας Ειπε-